

ЗАЩИТЕНАТА ИНФОРМАЦИЯ

Проф. д-р Иво Великов

Най-обикновената употреба на думата „тайна“ е проникната от разбирането, че тя съществува само в отношенията между хората. Живеем в епоха с доминация на информацията като основна стока и ценност на обществото, поради което запазването на особено ценната информация както за публичните, така и за частните обществени субекти е превърната в свещенодействие, в ежедневна мантра, в професионален кумир, жизненоважна цел, почти религиозна мисия и догма (б.а. – опитахме това цветисто изброяване, ако може някак по-образно да покажем значението на този феномен – защитата на информацията (ЗИ)). Определяме тайната и защитата на информацията като исторически възникнало и определящо явление за развитието на обществото. За всяко друго развитие на обществото има толкова много автори и толкова много литература, че вероятно би трябвало да открием и достатъчно научни и популярни източници и по отношение на ЗИ. Което обаче не се получава. Има страховити количества литература за разбирането и организирането на обществения живот, но почти никаква за тайните, които обаче проникват във всички сфери на обществена дейност, влияят значително (б.а. – в много случаи направо решаващо). Всъщност има значителен обем литература по въпроса, само че и тя е предимно тайна. Наистина може да се каже, че видовете тайни се запазват почти изцяло за дълги периоди и с ограничен достъп и разбира се, си остават скрити.

Толкова векове и навсякъде по земното кълбо държавността, организацията, групата, дори и личността, са се свързвали с тайната и защитата на информацията от посегателства, че някак всички приемаме като естествено съществуването на това явление. Как така се оплитат тайната и бюрокрацията в огромна система за скриване, закрита почти изцяло от погледа на обществеността? И каква е цената ѝ (не по-маловажна от нейните постижения)? Само полезна ли може да бъде скритата информация, не е ли в състояние да вреди? А какви ли тайни могат да крият дълго съществуващи субекти, като държави, империи, религии.¹

¹ За повече информация – **Великов, И.** Разузнаване на Ватикана. ШУ „Константин Преславски“, 2020, *International Scientific Online Journal*, www.sociobrain.com, Publ.:

Характерът на това изследване ни доведе до идея да намерим ролята и мястото на тайната (б.а. – и то като родово понятие с множество разновидности) в официалните държавни актове.

Изследването се получи през 2020 г., в периода на Ковид пандемията, когато – поради изпълнение на ангажименти от дома – фирмите, издатели на нормативни актове, предоставиха безплатен достъп на потребителите си – физически лица. На 09.04.2020 г., в 14 часа, в АПИС.бг потърсихме влиянието на понятието „тайна“ в нормативни актове у нас. Получиха се следните резултати (б.а. – споменаваме изрично дата и час на търсенето, тъй като резултатите вероятно се променят всеки ден, най-вече поради документи от по-нисък порядък – постановления на МС, решения на съдилища и др.):

– „тайна“ се споменава в 20 969 документа (б.а. – зададени по йерархия на документите), на общо 210 страници са изписани само наименованията на тези документи. Започва се от Конституцията на РБългария, преминава се през Кодекси, Закони (на разпечатката си позволихме номериране на първите 2 страници с кодекси и закони и те са 171 на брой), следват Постановления на МС, Правилници, Устройствени правилници и Наредби, Приложения към Наредби, Инструкции, Списъци на специалисти, Укази, Правила, Решения (б.а. – на МС и на съдилища), Споразумения и др. Понятието „тайна“ се споменава и в раздел от АПИС.бг с наименование Евро Право (намерени бяха 10 601 резултата);

- Понятието „държавна тайна“ бе потърсено в 14.20 часа на 09.04.2020 г. и се получи 14 618 документа, изброени на 147 страници, като вероятно и поради формата на изписване на първите две страници отново имаше 171 нормативни акта – Конституция, Кодекси и Закони;
- Понятието „служебна тайна“ бе потърсено в 14.35 часа на 09.04.2020 г. и се получи 11 005 документа. Разписани на 111 страници, отново подредени по йерархичния статут на нормативните актове. Изследването на раздел Евро Право показва 1745 пъти споменаване на „служебна тайна“. Тук на първите две страници се включват и Постановления на МС, и Решения, т.е. не само кодекси и правилници;
- Понятието „професионална тайна“ е потърсено в 15.45 часа на 09.04.2020 г. Получени са 5205 документа и 53 страници общо. На първите 2 страници се появяват и други актове – правилници и устройствени правилници. В раздел Евро Право бяха намерени 7218 резултата за такива документи.

След като несъмнено се убедихме във важността на понятието „тайна“ и неговите производни, то стана наша основна мотивация за този доклад. При огромния брой документи, в които се споменава тайната (в каквато и да е форма), то тя си остава вид информация, която следва да бъде защитавана.

Доколкото в правния мир не изпреварваме, но и не изоставяме от европейските и световните тенденции – имаме си ЗЗКИ и ДКСИ, ЗЗЛД и КЗЛД, ЗДОИ

и платформа за ДОО към администрацията на МС (чл. 15), т.е. имаме навсякъде закон плюс една структура с централни правомощия, която, от една страна, да осигурява изпълнението на законите като контролен орган, от друга – да спомага за реализирането на правата на гражданите.

Основен фактор за защита на всяка информация е човешкият фактор. Лицата с достъп до информация представляват приоритетен интерес за чужди държавни и частни структури, за лобистки, екстремистки и терористични организации, за организирани престъпни групи и лица от криминалния контингент. Такъв интерес обикновено цели достъп до ценната и важна информация в нарушение на мерките ѝ за защита и на изискванията за работа с нея и се нарича разузнавателен интерес.

Изграждането на съзнание за сигурност, което да сведе до минимум уязвимостта на служителите в организациите, притежаващи важната информация, при проява на разузнавателен интерес към тях, придобива особено значение. Лицата с достъп до такава информация трябва да имат ясна представа за заплахата, произтичаща от този интерес. Но в този доклад искаме да покажем не толкова самите заплахи за информацията, колкото видовете информация, които се нуждаят от защита (б.а. – в контекста на осъзнаването за множеството най-разнообразни данни, които трябва да бъдат защитени).

Съвкупността от видовете информация, която се защитава, определяме по намерени актуални нормативни актове (и не само, напр. Хипократова клетва не може да се приеме като правен акт, или по-скоро е обичайно право в лекарската професия, вид професионална етика и морал) в нашата страна (и не само, напр. чувствителна информация според разбиранията на САЩ и страните от НАТО).

В българския Наказателен кодекс съществуват някои общи текстове за наказания, свързани с издаване на чужда тайна:

Чл. 104. (1) (Доп. – ДВ, бр. 50 от 1995 г., изм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. – ДВ, бр. 26 от 2004 г.) Който издаде или събира с цел да издаде на чужда държава или на чужда организация информация, представляваща държавна тайна, се наказва за шпионство с лишаване от свобода от десет до двадесет години, с доживотен затвор или с доживотен затвор без замяна...

Чл. 145. (1) (Предишен текст на чл. 145, изм. – ДВ, бр. 28 от 1982 г., в сила от 01.07.1982 г., изм. – ДВ, бр. 10 от 1993 г., изм. – ДВ, бр. 92 от 2002 г.) Който противозаконно открие чужда тайна, опасна за доброто име на някого, която му е поверена или му е станала известна във връзка с неговото занятие, се наказва с лишаване от свобода до една година или с глоба от сто до триста лева...

Чл. 360. (Изм. – ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) Който разгласи сведения от военно, стопанско или друго естество, които не са държавна тайна, но чието разгласяване е забранено със закон, заповед или друго административно разпореждане, се наказва с лишаване от свобода до една година или пробация.

Чл. 393. (Изм. – ДВ, бр. 26 от 2004 г.) Който разгласява по какъвто и да е начин информация с военен характер, представляваща държавна тайна, или чуждестранна класифицирана информация, получена по международен договор, по който Република България е страна, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с лишаване от свобода от три до десет години...

1. Класифицирана информация (КИ) – вероятно най-важната защитавана информация в целия свят и едновременно с това твърдение – защитавана най-старателно с най-систематично изградена защита. Държави, държавни образувания, съюзи, международни организации и др. национални, регионални и глобални субекти притежават такава. Всички те притежават нормативни актове в тази сфера. По различни причини подходите в регламентирането на КИ не са унифицирани, в някои държави има единен и общовалиден закон; в други – системата се гради от множество подзаконови актове, всеки за своята сфера на дейност. Националната система за ЗКИ (НСЗКИ) в нашата страна се гради на основата на закон – Закон за защита на класифицираната информация. Самото му наименование кореспондира пряко с темата на нашия доклад. В него са регламентирани три вида КИ – държавна тайна (чл. 25), служебна тайна (чл. 26) и чуждестранна класифицирана информация, получена по силата на различни двустранни и многостранни споразумения. Разбира се, следва значително количество подзаконови актове – правилници, наредби, задължителни указания. Както и нормативни актове в тази сфера на ЕС и НАТО, двустранни споразумения за взаимна защита на КИ и т.н. Всички изброени актове регламентират едновременно система от органи за ЗКИ, от една страна, и система от мерки за ЗКИ, от друга. Това са два основни стълба на НСЗКИ, разписани подробно в съответствие с континенталната правна система и покриващи минимални стандарти по защитата на тази информация. По отношение на ЗКИ българският НК се произнася чрез редица текстове – напр. в чл. 284 по отношение на служебната тайна, чл. 319а – 319е по отношение на „компютърните престъпления“ (б.а. – не само по отношение на самата КИ, но и по отношение на пароли и кодове, които дават достъп до КИС, сертифицирани за работа с КИ, и разбира се – Глава дванадесета, раздел I – Престъпления против информацията, представляваща държавна тайна, и против чуждестранната класифицирана информация, съответно чл. от 357 до 360 (б.а. – за 360 вече стана дума по-горе).

2. Лични данни (ЛД) – друга важна защитавана информация, която също е в значителни количества и касае персонално всеки гражданин и всяко юридическо лице. Процесът по регламентиране на ЗЛД преминава през директива на ЕС от 1995 г., която оказва съществено влияние върху приетия през 2002 г. Закон за защита личните данни в нашата страна, впоследствие през Общия регламент по защита на данните на ЕС, приет през 2016 г., в сила от 2018 г. (известен като GDPR – General Data Protection Regulation), който оказва също важно въздействие върху политиката по ЗЛД в страната. Тук отношение имат текстовете на чл. 145 от НК (б.а. – виж по-горе), чл. 145а и др.

Очевидно е обаче, че наименованието на закона също пряко кореспондира с темата на този доклад.

3. Обществена информация (ОИ, респективно „служебна обществена информация“). Законът за достъп до обществена информация (ЗДОИ) е приет през 2000 г. в нашата страна, като той става един от трите закона и първи по хронология (б.а. – заедно с предходните два закона – ЗЗКИ и ЗЗЛД) в пакета от нормативни актове, свързани с приемането на Р България за член на НАТО през 2004 и за член на ЕС през 2007 г. Законът регламентира два типа ОИ: официална и служеб-

на. Според ЗДОИ в чл. 11: „Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации“. Споменаваме само служебната ОИ, тъй като официалната изрично е указана, че не може и не трябва да се защитава и на гражданите трябва да се осигури достъп до нея по всякакъв начин и време (в чл. 12). Чл. 13 регламентира възможно ограничаване на достъпа до ОИ от типа „служебна“ при следния текст:

Чл. 13. (1) Достъпът до служебна обществена информация е свободен.

(2) Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя:

1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации);

2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация.

(4) (Нова – ДВ, бр. 104 от 2008 г.) Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

С други думи, всякакви отговорни органи могат да скриват от публичен достъп начина и подходите по вземането на важни решения. Подчертаваме, решението са официална обществена информация и тя не може да се скрива от обществото, тъй като регулира определени обществени отношения и гражданите трябва да са запознати с решенията на управляващите органи. Служебната ОИ обаче може да се скрива, за да могат органите да работят без натиск, да вземат решенията си по съвест и да защитят интереса на обществото. За защитата на служебна ОИ органът, който приема официалната ОИ, свързана с нея, трябва изрично да вземе решение, че такова защитаване е необходимо.

4. Търговската тайна (ТТ) – регламентирана чрез Закон за защита на търговската тайна от 2019 г., в който стои следното определение:

Чл. 3. Търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания:

1. представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация;

2. има търговска стойност поради тайния си характер;

3. по отношение на нея са предприети мерки за запазването ѝ в тайна от лицето, което има контрол върху информацията.

Казано просто, за да може информацията да се счита за търговска тайна, тя трябва да има икономическа стойност, не трябва да бъде общоизвестна за по-голямата част от населението и не трябва да бъде информация, която би могла да бъде открита от други страни по подходящ начин поради усилията, положени от собственика да запази информацията поверителна.

Законът за икономическата информация и търговските тайни от 1996 г. на САЩ определя търговските тайни като всички форми и видове финансова, бизнес, научна, техническа, икономическа или инженерна информация, включително модели, планове, компилации, програмни устройства, формули, дизайни, прототипи, методи, техники, процеси, процедури, програми или кодове, независимо дали са осезаеми, или нематериални и дали/или как се съхраняват, компилират или запомнят физически, електронно, графично, фотографски или писмено, ако:

Собственикът е предприел разумни мерки, за да запази тази информация в тайна, и информацията произвежда независима икономическа стойност, действителна или потенциална, от това, че не е общоизвестна и не може да бъде лесно установена чрез подходящи средства от обществото (б.а. – примерът със САЩ е по причина на очевидното превъзходство на тази страна в защитата точно на търговска тайна).

Очевидно е също, че наименованието на самия закон – Закон за защита на търговската тайна (б.а. – по легалната си дефиниция ТТ също е вид информация), кореспондира пряко с темата на доклада.

5. Професионални тайни – една важна и много разнообразна група защитавана информация. Регламентирана е в множество нормативни актове и характерно за тази група са тайни в различни сфери (б.а. – което обяснява и наличието на понятието в хилядите нормативни актове у нас, разкрити по-горе при изследването в АПИС):

5.1. Закон за адвокатурата – в чл. 45 е определена т.нар. „адвокатска тайна“:

(1) (Доп. – ДВ, бр. 97 от 2012 г.) Адвокатът, както и адвокатът от Европейския съюз, е длъжен да пази тайната на своя клиент без ограничение във времето.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 97 от 2012 г.) Адвокатът, както и адвокатът от Европейския съюз, няма право като свидетел да разкрива обстоятелства, които са му били поверени в качеството му на адвокат от негов клиент или от друг адвокат относно клиент.

5.2. В медицината – при упражняване на лекарската професия също има професионални тайни. Те са видими в Закона за здравето:

Чл. 27. (1) Здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация.

Краткият коментар на този текст би могъл просто да прехвърли отговорността за защита на здравна информация към ЗЗЛД. Законодателят обаче прави още усилия в ограничаване на достъпа до такава информация:

Чл. 28. (1) Здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица, когато: (...) следват изброявания на конкретни случаи, когато такава информация се дава на някого (напр. на друго лечебно заведение, където продължава лечението на пациента) и това изброяване на крайно число положения само по себе си е ограничение.

Чл. 86. (1) Като пациент всеки има право на: ...

5. защита на данните, отнасящи се до неговото здравословно състояние.

За тайна на комуникацията на лекар с пациент се говори и в Хипократовата клетва:²

... Всичко, каквото видя или чуя при изпълнението на своята професия или извън нея и което не бива да се разправя, аз ще го пазя в тайна и ще го смятам за нещо священо...

5.3. Тайна на осиновяването – Чл. 145а, ал. 2 от НК:

(2) (изм. – ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) Който разгласи тайната на осиновяването с намерение да причини вредни последици на осиновения, на осиновителя или на семейството им, се наказва с лишаване от свобода до шест месеца или с пробация, а когато от деянието са настъпили тежки последици – с лишаване от свобода до една година.

5.4. Следствена тайна – към този вид тайна отношение имат:

– в НК – чл. 145а: (1) Който използва информация, събрана чрез използване на специални разузнавателни средства, извън нейното предназначение за опазване на националната сигурност или за целите на наказателното производство, се наказва с...

(2) Когато деянието е извършено от длъжностно лице, което е придобило информацията или тя му е станала известна в кръга на неговата служба, наказанието е...

Споменатият и цитиран текст на чл. 360 също е валиден при следствената тайна.

В НПК – Чл. 198. (1) Материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора.

(2) Когато е необходимо, органът на досъдебното производство предупреждава срещу подпис лицата, които присъстват при извършване на действията по разследването, че не могат да разгласяват без разрешение материалите по делото и в противен случай носят отговорност по чл. 360 от Наказателния кодекс.

5.5. Тайна по Закона за кредитните институции – т.нар. „банкова тайна“:

Глава осма – Банкова и професионална тайна

Чл. 62. (1) (Доп. – ДВ, бр. 50 от 2015 г.; изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в БНБ, служителите и членовете на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, ликвидаторите, временните синдици и синдиците, както и всички други лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семействата си облагодетелстване информация, представляваща **банкова тайна**.

(2) Банкова тайна са фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Лицата по ал. 1 подписват декларация за пазене на банковата тайна при встъпване в длъжност, съответно преди прис-

² <http://www.zdrave.bg/normativi/kletva.pdf>

тъпване към изпълнение на възложената работа... (б.а. – не публикуваме пълния текст от 17 алинеи на този чл. 62 поради обема му).

В сферата на кредитните институции освен типичната за тях „банкова тайна“ в допълнение се регламентира и дефинира „професионална тайна“:

Чл. 63. (1) (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Професионална тайна е информацията, която БНБ придобива или създава за целите на банковия надзор или във връзка с него. Професионалната тайна не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(2) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно нормативен акт.

(3) Членовете на Управителния съвет, служителите, външните одитори, експертите и другите лица, работещи за БНБ, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяване на отношенията им с БНБ.

(4) Лицата по ал. 3 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, единствено за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи освен посочените в чл. 64.

Самото изброяване на физически и юридически лица в чл. 64 на този закон също е ограничение в разпространяването на банкова и професионална тайна.

5.6. Застрахователна тайна – според Кодекса за застраховане (б.а. – в най-нов вариант от 2016 г.):

Глава десета – Разкриване на конфликт на интереси. Застрахователна тайна

Раздел – Застрахователна тайна. Опазване на застрахователната тайна

Чл. 149 – 151 регламентират както понятието, така и реда и лицата, на които може да се предоставя застрахователна тайна (поради обема на тези 3 члена не можем да ги покажем в доклада).

5.7. Чувствителна информация

Последното понятие разглеждаме в контекста на КИ и ЛД, които също представляват чувствителна информация (понятието се появи у нас в началото на хилядолетието точно във връзка със създаването на ЗЗКИ и ЗЗЛД). Понятието обаче има широко приложение в защитата на информацията на страните от НАТО и САЩ, където се използва редовно и с него се обозначават множество данни от различни сфери на обществото:

- Чувствителна информация по сигурността (SSI – Sensitive Security Information). Информация, свързана с лични данни и сигурност на въздухоплаването. В ЕС, наравно с Общия регламент по защита на данните от 2016 г., се прие такъв по подобие на САЩ – Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления.

- Чувствителна, но не класифицирана информация (SBU – Sensitive But not Classified). В статия от 2020 г. разкриваме повече от 50 вида такава информация в САЩ. При това в различни сфери на дейност.³
- С ограничен достъп (RD – Restricted Data). Отново не класифицирана информация, но лишена от пряк публичен достъп. С това наименование се назовава информация за атомните технологии и тяхното използване (вкл. за мирни цели).
- Минала/предишна информация с ограничен достъп (FRD – Former Restricted Data).
- NATO unclassified. НАТО не класифицирана информация. Много документи носят подобен гриф, с което се ограничава публичният достъп до тях.
- LIMITE. Не класифицирана информация на ЕС. По подобие на НАТО, това е информация, която е защитена от публичен достъп, т.е. чувствителна, без да е класифицирана.

Така показаните видове чувствителна информация, която се защитава категорично, не изчерпва целия многообразен аспект и всички сфери, в които откриваме нужда да бъде защитена определена информация. Смятаме обаче, че за нуждите на този доклад това многообразие е достатъчно добре показано.

Авторът е член на ДКСИ, бивш служител на служба за сигурност, дългогодишен преподавател в Академията на МВР, експерт и изследовател в областта на сигурността. За контакти – сл. 02/9333 603, e-mail – manoflight@abv.bg

ЛИТЕРАТУРА:

1. Наказателен кодекс.
2. Наказателно процесуален кодекс.
3. Кодекс за застраховане.
4. Закон за защита на класифицираната информация.
5. Закон за защита на личните данни.
6. Закон за защита на търговската тайна.
7. Закон за здравето.
8. Закон за адвокатурата.
9. Закон за кредитните институции.
10. **Великов, И.** Разузнаване на Ватикана. ШУ „Константин Преславски“, 2020. International Scientific Online Journal, www.sociobrain.com, Publ.: Smart Ideas – Wise Decisions Ltd, ISSN 2367-5721 (online), Issue 73, September 2020, Bulgaria, 2020,
11. **Великов, И.** Стари истории за шпионство и шпиони. ШУ „Константин Преславски“, 2020. International Scientific Online Journal, www.sociobrain.com, Publ.: Smart Ideas – Wise Decisions Ltd, ISSN 2367-5721 (online), Issue 73, September 2020, Bulgaria, 2020,

³ **Великов, И.** Чувствителната информация. – *Политика и сигурност*; 2020, бр. 3, с. 7 – 23. ISSN 2535-0358.

12. **Великов, И.** Чувствителната информация, статия. ВУСИ. – *Политика и сигурност*, 2020, бр. 3, с. 7 – 23. ISSN 2535-0358.
13. <http://www.zdrave.bg/normativi/kletva.pdf>

проф. д-р Иво Великов
ВСУ „Черноризец Храбър“
Варна, Република България
ivo.velikov@vfu.bg

Prof. Ivo Velikov, PhD
VFU „Chernorizec Hrabar“
Varna, Republic of Bulgaria
ivo.velikov@vfu.bg

ЗАЩИТЕНАТА ИНФОРМАЦИЯ

проф. д-р Иво Великов

Резюме: Докладът третира един актуален, многоаспектен и достатъчно широк проблем – защитата на информацията. В него се опитваме да изясним различните категории правно защитена информация. Като открием регламентиращи и защитаващи информацията актове, видовете защитена информация с отделни нюанси, даваме представата за системата от мерки за нейната защита.

Ключови думи: информация, тайна, защита на информацията, класифицирана информация, лични данни, обществена информация, търговска тайна, професионална тайна.

THE PROTECTED INFORMATION

Prof. Ivo Velikov, PhD

Summary: The report addresses a topical, multifaceted and sufficiently broad issue – information security. In it we try to clarify the different categories of legally protected information. By discovering acts regulating and protecting information, the types of protected information with separate nuances, we give an idea of the system of measures for its protection.

Keywords: Information, secrecy, protection of information, classified information, personal data, public information, trade secret, professional secret.